

مقدمه :

به نظر می رسد رسانه فی حد نفسه ابزاری است که هم منافع محله و هم محرمه، دارد . البته عده ای بر خلاف نظر مشهور اصل رسانه را پدیده نو ظهور دانسته و چون آن را ساخت کفار می دانند معتقدند که اصل رسانه ضد دین و حرام است، پس قابل استفاده نیست.

بررسی دلایل حرمت تأسیس رسانه

برای اینکه حکم رسانه روشن شود ما باید کارکرد رسانه را به یکی از احکام خمس بر گردانیم. اگر رسانه دینی شد آن وقت تأسیس آن نیز واجب می شود. پنج دلیل اقامه شد بر وجوب تأسیس رسانه دینی و بعد از آن بر وجوب کفائی کار در رسانه دینی و دریافت اجرت و مزد مثل طبابت و تدفین مسلمان و اینگونه واجبات.

سخن در تأسیس رسانه های ضد دین است که حرام است، زیرا کارشان از بین بردن دین، لقاء شبهه و طرح مباحث اعتقادی ضد دین، اشاعه فحشاء و پخش موسیقی و فیلم های مستهجن و ترویج گناه است.

دلیل اول بر حرمت تأسیس رسانه ضد دینی

یکی از ادله ای که می تواند شاهد بر حرمت تأسیس رسانه ضد دینی باشد آیه ۱۹ سوره نور است . خداوند در این آیه می فرماید : « إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ...».

ابتدا سراغ واژه های آیه می رویم. يُحِبُّونَ: فعل مضارع که نه امر است و نهی؛ تَشِيعَ: پخش و ترویج دادن، منتشر شدن، شایع شد، نشر و تبلیغ کردن.

الْفَاحِشَةُ: یک معنای خاص مرتکز در ذهن ما دارد که همان انحراف جنسی است و اما خود این واژه فحشاء، رفتاری را که بسیار زشت و بزرگ باشد را شامل می شود. همانطور که می دانیم بعضی از گناهان اشاعه فحشاء است مثل گناهان علنی. گناه در خفا معصیت است ولی گناه در علن اشاعه فحشاء است زیرا که قبح گناه شکسته می شود.

یک وقت نهی داریم که ظهور در حرمت دارد، ولی یک زمانی نص داریم بر حرمت مثل حرمت زنا و کذب. در این آیه هم چون وعده عذاب داده شده است این هم ظهور در حرمت دارد و این نص از ظهور هم بالاتر است. این وعده عذاب دلیل است بر اینکه گناهی کبیره مرتکب شده است.

فِي الَّذِينَ آمَنُوا: جار و مجرور یا متعلق به فاحشه است، آن فاحشه ای را که توسط مومنین صورت گرفته می آید و پخش می شود منظور است و یا متعلق به تشیع است که منظور اشاعه دادن منکر در بین مومنین را شامل می شود. مثل آن جایی

که مشروب خوردن کافری را نشان دهیم؛ در هر دو صورت در استدلال ما تأثیری ندارد و در هر دو صورت اشاعه فحشاء هست و مبعوض خدا هست.

در این آیه کلمه یحبون متعدی نیست نمی گوید اگر کسی اشاعه فحشاء بکند پس لهم عذاب الیم، بلکه می گوید اگر کسی دوست داشته باشد کسانی را که دوست دارند اشاعه فحشاء بشود و لو اینکه خودش مرتکب نشود؛ همین دوست داشتن عذاب الیم دارد پس به طریق اولی کسی که مرتکب می شود و اشاعه می دهد اولاً آن عمل زشت را دوست دارد و بعد اشاعه می دهد.

بنابراین می توان گفت تأسیس رسانه ضد دینی که کارشان فساد و هدفشان ترویج بی دینی است از بارزترین مصادیق اشاعه فحشاء است. کسی که دوست داشته باشد و انجام دهد اشاعه فحشاء را عذاب الیم دارد. پس تأسیس رسانه ضد دینی از بارزترین مصادیق اشاعه فحشاء بوده و حرام است و عذاب الیم دارد.